

foreligger en virkelig skattepligtig Indkomst — ikke en reel Formueforøgelse, for den er der ingen, der vil beskatte —, skal denne Indkomst ikke kunne camoufleres som en Formueforøgelse og derved unddrage sig Skatten. Det er Formaålet med de i saa Henseende foreslaaede Ændringer.

Det ærede Medlem udtalte, at Arbejdsgiverne burde have Lov til at fradrage deres Bidrag til Arbejdsgiverforeningen som en Driftsudgift. Det er muligt, at de bør have Lov dertil, og jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at der er mange, der gør det uden at mene at gøre noget ondt dermed — det føler jeg mig ganske overbevist om —, fordi denne Udgift ganske af sig selv glider ind i Regnskabet som en Driftsudgift. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at hvis Arbejdsgiverne skal have Lov til at trække deres Bidrag til Arbejdsgiverforeningen fra, da maa Arbejderne ogsaa have Lov til at trække deres Bidrag til Fagforeningerne fra. Det er givet, at det har de ikke Lov til nu, og der er heller ingen Arbejder, der gør det, for Arbejderne ved, at det maa de ikke. Men det kan godt være, at det reelle Forhold ligger saaledes, at selv om ingen af Parterne har Ret til at trække fra, vil adskillige Arbejdsgivere foretage disse Fradrag, fordi denne Udgift glider automatisk ind i deres Regnskab, medens ingen Arbejder tænker paa, at han kunde fradrage sit Bidrag til Fagforeningen eller til Arbejdsløshedskassen. Jeg skal være villig til at forhandle om dette Spørgsmaal. Det er muligt, at der kan opnaas Enighed derom, men vi maa være klare over, at Stillingen maa være lige for Arbejdere og Arbejdsgivere i denne Henseende.

Der er dernæst Spørgsmaalet om Ligningsmyndighedernes Organisation. Der er jo her foreslaaet en Del Ændringer, som er omtalt saavel af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som af det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det sidstnævnte ærede Medlem mente, at Landsoverskatteraadet som saadant burde have mere Indflydelse paa det, der blev foreslaaet her, men tilføjede dog, saa vidt jeg husker — jeg har ikke læst Fortrykket endnu —, at det ærede Medlem ikke tænkte paa Landsoverskatteraadets Medlemmer, men paa Landsoverskatteraadets Embedsstand. Jeg tror, jeg tør sige, at man er i fuld Overensstemmelse med de Ønsker og Tanker, der har været fremme i Landsoverskatteraadets Embedsstand i saa Henseende. Der har i mange Aar derovre været Interesse for, at der skabtes andre Regler for Ligningsmyndighedernes Organisation, og jeg tror ikke, man vil kunne finde noget Punkt, hvor man dér vil kunne

paa vise en afvigende Mening med Hensyn til det, der her foreslaas. Landsoverskatteraadet har kun det Ønske at frembringe den bedst mulige Ligning, og der har ikke i Raadet, i alt Fald saaledes som det har virket hidtil, været noget Ønske om, at man skulde bevare hele Tilsynet med Ligningerne for Landsoverskatteraadet. Det kan jo nok siges, at man her i Virkeligheden lægger Opgaver, der i nogen Grad — teoretisk i hvert Fald — hidtil har ligget hos Landsoverskatteraadet, ud til Overskatteraadene. Men jeg er ganske sikker paa, at Landsoverskatteraadets Administration netop er klar over, at de ikke selv er i Stand til at føre et tilstrækkelig effektivt Tilsyn med Ligningen rundt om i Landet, og at de derfor ønsker, at der skal være en Melleminstans, som kan være dem behjælpelig i deres Arbejde for at frembringe en saa ensartet Ligning som muligt. Jeg føler mig ganske overbevist om dér at være i fuld Overensstemmelse med Landsoverskatteraadets Anskuelser — jeg tænker altsaa stadig paa Administrationen —, de Anskuelser, som er kommet frem saa mange Gange baade overfor mig og overfor Ministeriet, før jeg kom til, med Hensyn til, hvorledes man mente, at den bedste Ligningsorganisation burde være.

Vi har nu altsaa foreslaaet, at der skal oprettes Overskatteraad, og at der for disse skal ansættes en Formand, som skal være den, der skal bære Dagens Byrder og Hede, kan jeg godt sige, det vil sige den Mand, der skal være til Raadighed med sine Kundskaber og sin Arbejdskraft for Ligningsmyndighederne under hele Lignings Forløb. Det er jo i Virkeligheden det, der har manglet ude omkring paa Landet: Folk, der med tilstrækkelig Sagkundskab og med tilstrækkelig Tid kunde kaste sig helt over dette Ligningsarbejde, saaledes at det kunde blive gennemført paa en saa god Maade som muligt. I Byerne er Forholdene helt andre, dér har man gennem de kommunale Kontorer skabt et Embedsapparat, som kan være Ligningskommissionerne til Hjælp. Vi har faktisk i Øjeblikket to forskellige Systemer ved Ligningerne. I Byerne foretages der af Embedsmænd et teknisk Gennemsyn af alle Selvangivelser og en Kontrol med Ligningen for at faa den saa god som mulig; paa Landet mangler man dette Apparat, og derfor bliver Ligningen mindre god.

Jeg tror imidlertid ikke, at Landboerne ønsker at indtage denne Særstilling, jeg tror ikke, de vil kræve at være under Ligningsregler, der giver dem Chance for at komme til at betale mindre Skat, end de burde. Det tror jeg ikke, de vil komme og